

[J. M. Pedersen.]

manglede 28 mill. kr. Jeg var med i udvalgs-mødet dengang. Det var lige, da jeg var kommet herind, så jeg havde ikke engang haft tid til at sætte mig ind i problemerne, men jeg husker tydeligt, at jeg i dette udvalgs-møde spurgte, om det var penge, som de havde brugt på forskud, og om de skulle tilbagebetales, og jeg fik da det svar, at det var selvfølgelig penge, der ikke skulle tilbagebetales. Jeg sagde naturligvis straks: hvis de har brugt pengene og ikke skal tilbagebetale dem, kan man lige så godt slå en streg over dem, med andre ord bevilge dem; ellers er det en slags falsk bogføring. Staten har disse penge udestående hos kasserne, men den skal ikke have dem tilbage fra kasserne.

Det kan godt være, det har set lidt anderledes ud, men når der på det tidspunkt manglede 28 mill. kr. og det nu er steget til godt 36 mill. kr., havde det været lige så fordelagtigt at bevilge det beløb dengang og så gå i gang med at løse problemerne frem i tiden og måske få den omtalte udligning mellem kasserne eller pålægge arbejdsmændene at forhøje deres kontingent, således at de ifølge loven kunne være berettiget til at få de beløb, som de må have for at opfylde deres forpligtelser. Det er fra alle sider fremhævet, at pengene skal stilles til rådighed for arbejdsløhedskasserne, det er givet, og så kan jeg ikke se andet, end at det er et bogføringsspørgsmål, og derfor har jeg rask dengang givet min tilslutning. Jeg synes, der er noget, der tyder på, at det ville have været billigere for os at løse problemet dengang end at gøre det nu.

Ligesom det ærede medlem hr. Aage Fogh forstår jeg faktisk ikke, at arbejdsmændene ikke har forhøjet kontingentet med de 10 øre om ugen, så de var blevet fri for at bede om hjælp; det måtte have kunnet lade sig gøre. Når arbejdsmændene har så stor arbejdsløshed, som de ikke selv er skyld i, men som hovedsagelig skyldes, at lovgivningsmagten har indrettet samfundet således, at det er umuligt for dem at få beskæftigelse, må vi tage hensyn til det. Det er rimeligt, at arbejdsmændene stiller krav om, at vi indretter vor politik således, at det bliver muligt for dem at få beskæftigelse, så de selv kan tjene til livets ophold i stedet for

at måtte gå tiggergang til staten. Det er den løsning, vi på lang sigt gerne ser.

Socialministeren (Strøm): Det ærede medlem hr. Poul Sørensen var lidt ked af, at jeg havde afvist at svare på et spørgsmål, en anden minister har udtalt sig om. Jeg har aldrig haft noget imod at udtale mig om de problemer og spørgsmål, jeg kan kontrollere.

Det ærede medlem vil nu absolut have, at vi skal diskutere arbejdsløhedsstatistik, og jeg forstår, at det ærede medlem gerne vil fastslå, at dengang han var arbejds- og socialminister, var arbejdsledigheden mindre, end den er i dag. Jeg ved ikke, om det er den samme statistik, vi står med, men min viser det modsatte. Det ærede medlem nævnte tallene for fire år. Jeg vil hellere for en sikkerheds skyld nævne fem år. I 1951-52, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen var arbejds- og socialminister, var der 19 547 319 ledige dage. I 1952-53, da det ærede medlem hr. Poul Sørensen også var arbejds- og socialminister, var der 22 367 237 ledige dage. I 1953-54 var der en anden regering, og der var en arbejdsminister og en socialminister. Det forekommer mig, at det ærede medlem en gang imellem glemmer dette og retter spørgsmål til socialministeren, som burde stilles til arbejdsministeren; nu er vi altså to ministre, og nu svarer jeg både på arbejdsministerens og socialministerens vegne. I 1953-54 var der 18 211 638 ledige dage, i 1954-55 var der 16 327 921 ledige dage, og i 1955-56 — det sidste tal, jeg har her — var der 20 686 839 ledige dage. Jeg synes i og for sig ikke, det har nogen som helst værdi at diskutere disse tal, men hvis vi skal diskutere dem og se på, i hvilke af årene der har været flest arbejdsledige dage, så viser de, at det ærede medlem kan notere sig for det højeste antal.

Det ærede medlem hr. Poul Sørensen spørger mig, om jeg er tilfreds med arbejdsanvisningen. Jeg må sige til det ærede medlem — og her må jeg selvfølgelig gøre det på økonomi- og arbejdsministerens vegne, fordi arbejdsanvisningen sorterer under ham — at kan det ærede medlem på nuværende tidspunkt påpege noget sted, hvor en mere effektiv arbejdsanvisning kan anvise folk arbejde, så skal vi ikke vente